

לימוד מדרינים פרשת ויקרא

מהי הדרך לעבודת ה'?

"כי באמת חקירה זו היא רחוקת התועלת, ובכלל היא לאמלאה מהשכל האנושי ונכנסת לכלל חוקר אלוה... ואנחנו לא נדע אם יש בידנו סולם לעלות אל ראש הפסגה של הר גבוה ותלול כזה. אבל מה שאנו אומרים לימוד טעמי המצוות, אין כוונתנו כי אם על לימוד ועיון סגולות המצוות, כי כודאי כיון שציונו השי"ת במצוות ותלה שלמותנו והשלמות הכללית בקיום המצוות שבתורה, ודאי יש לכל מצוה סגולה פרטית המתרחכת מאו...". (הרב קוק זצ"ל)

"כי אי-אפשר לצאת מניגוד לניגוד בבת-אחת. לכן אין אפשרות בטבע האדם שיעזוב את כל אשר הסכין אליו בבת-אחת... והדרך המפורסמת בעולם כולו, שהסכין אליה באותם ימים, והפולחן הכללי שגדלנו עמו, לא היה אלא להקריב מיני בעלי-חיים באותם מקדשים שהציבו בהן הצורות, ולהשתחוות להן, ולהקטיר קטורת לפניהן... לא הצריכו חוכמתו יתעלה ועורמת-חסדו, הנראית בבידור בכל מה שברא, שיצווה עלינו לדחות את מיני דרכי פולחן אלה, לעזוב אותם ולבטלם, כי זה היה באותם ימים דבר שאין להעלות על הדעת לקבלו בהתאם לטבע האדם אשר לעולם נוח לו במה שהספין אליו... לכן השאיר יתעלה את מיני העבודות האלה והעבירן מהיותן לנבראים ולדברים דמיוניים שאין להם מהות אמיתית, להיות לשמו יתעלה, וציוונו לעשותם לו יתעלה." (רמב"ם במורה נבוכים, חלק שלישי, פרק ל"ב)

"והנה בכתוב הזה טעם הקרבנות שהם אשה ריח ניחוח לה'. ואמר הרב במורה הנבוכים (ה מו) כי טעם הקרבנות בעבור שהמצרים והכשדים, אשר היו ישראל הרים ותושבים בארצם מעולם, היו עובדים לבקר ולצאן, כי המצרים עובדים לטלה והכשדים עובדים לשדים אשר יראו להם בדמות שעירים. ואנשי הודו עד היום לא ישחטו בקר לעולם. בעבור כן צוה לשחוט אלה [...]"

והנה הם דברי הבאי, ירפאו שבר גדול וקושיא רבה על נקלה, יעשו שולחן ה' מהואל שאיננו רק להוציא מלבן של רשעים וטיפשי עולם, והכתוב אמר כי הם לחם אשה לריח ניחוח... והנה נח בצאתו מן התיבה עם שלשת בניו אין בעולם כשדי או מצרי הקריב קורבן וייטב בעיני ה' ואמר בו: וירח ה' את ריח הניחוח. וממנו אמר אל לבו לא אוסיף עוד לקלל את האזמה בעבור האדם (שם). והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלביהן, וישע ה' אל הבל ואל מנחתו (שם ד ד), ולא היה עדיין בעולם שמץ ע"ז כלל... וחלילה שלא יהא בהם שום תועלת ורצון רק שוללות ע"ז מדעת השוטים." (רמב"ן, ויקרא, א', ח)

לימוד מדרינים פרשת ויקרא

מהי הדרך לעבודת ה'?

"כי באמת חקירה זו היא רחוקת התועלת, ובכלל היא לאמלאה מהשכל האנושי ונכנסת לכלל חוקר אלוה... ואנחנו לא נדע אם יש בידנו סולם לעלות אל ראש הפסגה של הר גבוה ותלול כזה. אבל מה שאנו אומרים לימוד טעמי המצוות, אין כוונתנו כי אם על לימוד ועיון סגולות המצוות, כי כודאי כיון שציונו השי"ת במצוות ותלה שלמותנו והשלמות הכללית בקיום המצוות שבתורה, ודאי יש לכל מצוה סגולה פרטית המתרחכת מאו...". (הרב קוק זצ"ל)

"כי אי-אפשר לצאת מניגוד לניגוד בבת-אחת. לכן אין אפשרות בטבע האדם שיעזוב את כל אשר הסכין אליו בבת-אחת... והדרך המפורסמת בעולם כולו, שהסכין אליה באותם ימים, והפולחן הכללי שגדלנו עמו, לא היה אלא להקריב מיני בעלי-חיים באותם מקדשים שהציבו בהן הצורות, ולהשתחוות להן, ולהקטיר קטורת לפניהן... לא הצריכו חוכמתו יתעלה ועורמת-חסדו, הנראית בבידור בכל מה שברא, שיצווה עלינו לדחות את מיני דרכי פולחן אלה, לעזוב אותם ולבטלם, כי זה היה באותם ימים דבר שאין להעלות על הדעת לקבלו בהתאם לטבע האדם אשר לעולם נוח לו במה שהספין אליו... לכן השאיר יתעלה את מיני העבודות האלה והעבירן מהיותן לנבראים ולדברים דמיוניים שאין להם מהות אמיתית, להיות לשמו יתעלה, וציוונו לעשותם לו יתעלה." (רמב"ם במורה נבוכים, חלק שלישי, פרק ל"ב)

"והנה בכתוב הזה טעם הקרבנות שהם אשה ריח ניחוח לה'. ואמר הרב במורה הנבוכים (ה מו) כי טעם הקרבנות בעבור שהמצרים והכשדים, אשר היו ישראל הרים ותושבים בארצם מעולם, היו עובדים לבקר ולצאן, כי המצרים עובדים לטלה והכשדים עובדים לשדים אשר יראו להם בדמות שעירים. ואנשי הודו עד היום לא ישחטו בקר לעולם. בעבור כן צוה לשחוט אלה [...]"

והנה הם דברי הבאי, ירפאו שבר גדול וקושיא רבה על נקלה, יעשו שולחן ה' מהואל שאיננו רק להוציא מלבן של רשעים וטיפשי עולם, והכתוב אמר כי הם לחם אשה לריח ניחוח... והנה נח בצאתו מן התיבה עם שלשת בניו אין בעולם כשדי או מצרי הקריב קורבן וייטב בעיני ה' ואמר בו: וירח ה' את ריח הניחוח. וממנו אמר אל לבו לא אוסיף עוד לקלל את האזמה בעבור האדם (שם). והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלביהן, וישע ה' אל הבל ואל מנחתו (שם ד ד), ולא היה עדיין בעולם שמץ ע"ז כלל... וחלילה שלא יהא בהם שום תועלת ורצון רק שוללות ע"ז מדעת השוטים." (רמב"ן, ויקרא, א', ח)